

ПРИМЕРИ ДОБРЕ ПРАКСЕ: ОСНОВНА ШКОЛА „ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ”, БЕОГРАД

Уточиште у центру града

За причу о школи коју ђаци и родитељи воле, а просветни инспектори награђују највишим оценама не треба дуга шетња центром Београда. Уроњена у зеленило на углу Цвијићеве и Поенкареове, ОШ „Влада Аксентијевић” сваког дана под своје окриље прима близу пет стотина ђака, пружајући им готово домаћинску атмосферу, сигурност, али и све технолошке услове за квалитетно учење

Шта је то што палилулске ђаке везује за времешни објекат који се не разликује превише од осталих школа саграђених педесетих година двадесетог века? Зашто ова школа, за разлику од већине осталих у ужем делу Београда, не кубури са бројем ђака? Како је дошло до тога да се у њој, поред енглеског и немачког, учи кинески језик? Шта би још могло да се уради да би резултати ученика били још бољи? Ово су само нека од питања на која одговор тражи-мо од директора Небојше Нововића.

ЛИЧНА КАРТА

ОШ „Влада Аксентијевић” јесте мала, градска школа, са 18 одељења у које је распоређено 459 ученика. Налази се на углу улица Поенкареове и Цвијићеве, на територији општине Палилула. Основана је 1956. године и из породица које живе у окружењу похађале су је бар по две генерације.

У школској 2012/13. години обављена је екстерна евалуација рада школе у којој је добијена највиша општа оцена, а од 30 појединачних стандарда који су оцењивани, запослени су највишу оцену добили на двадесет једном.

— Оно што ову школу издваја јесте то што се овде одувек гаји и негује стваралаштво и креативност ученика. То је нешто што сам ја затекао и нешто на основу чега је ОШ „Влада Аксентијевић” на последњој екстерној евалуацији пре две године оцењена највишом оценом. То је нешто што су приметили и родитељи и то је разлог што на листи приоритетних објеката за образовање и васпитање своје деце они прст упере управо на ову школу. Ту је, нормално, и атрактивна локација у центру града. И, наравно, ту је и најјачи аргумент у облику бројних награда из различитих области и на различитим нивоима. Од школског и општинског, до регионалног и републичког.

Изграђен и стабилан колектив у који је Нововић дошао ове године чини оптимална комбинација искусних и млађих наставника о чијем се избору итекао води рачуна. То добро примећују родитељи који у ери комуникација и развијеног саобраћаја имају прилику да бирају школу у коју ће уписати своје дете.

— Селекција је озбиљна. Ја никада себе не стављам у први план када бирам новог наставника, него обавезно консултујем и предметне наставнике и стручне сараднике, па тако заједнички доносимо одлуку ко би на најбољи начин могао да замени колегу који је отишао. Све то да би били задовољни родитељи и деца, али и да бисмо сачували квалитативни ниво школе. Данас је врло тежак и одговоран посао наћи квалитетног наставника, јер један неодговоран поступак, гест или радња може покварити нешто што су запослени градили годинама.

Школе у у ужем једручју града већ годинама су суочене са проблемом који се оличава у све мањем броју ђака. Шта због малој природној прираштаја, што због чињенице да се изродице с децом све више оријентисају на животи у периферним, за животи једитицијим деловима града.

— Исти проблем мучи и нас. Наталитет пада, деце је све мање, али се за оптималан број ученика боримо подизањем нивоа квалитета рада, појачаном бригом о деци и увођењем продуженог боравака за све ниже разреде,

како и увођењем различитих облика ваннаставних активности. Тако је наша школа једна од ретких које су увеле учење кинеског језика, ангажовали смо афирмисане стручњаке из различитих области спорта, а ту су и различите секције: драмска, фолклор, глума итд. Све оно што данас привлачи младе и родитеље који од њих желе да изграде здраве и квалитетне људе који ће, можда, једног дана бити стуб-носач нашег друштва.

Колика је школа?

— До пре неколико година ОШ „Влада Аксентијевић” је била школа са значајном популацијом. Захваљујући квалитетном раду, дефицит деце у самом центру града надокнађиван је из Вишњице и насеља преко Дунава. Тако да нас годинама није погађала хронична бољка других школа из центра у облику недостатка ученика, све до пре неку годину и отварања нове велике школе „Милена Павловић Барили” у Вишњичкој бањи, где се део ученика вратио у своју матичну средину. Додуше, у последње време неки од њих поново су почели да долазе овамо, па се по разреду број деце поново приближава оптималној бројки од 85–90 ученика, смештених у три одељења. По мени, то је идеална формација за квалитетан рад.

Да ли квалитетни школе дозвољавају рад у једној смени, или и код вас ђаци иду у школу пре и после подне?

— Две смене су неопходне. С једном би се можда ишло на руку донекле родитељима, али и запосленима који би могли да се уклапају у рад у другим школама. Међутим, да би образовно-васпитни процес био комплетан и заокружен, да би деца имала испуњене и задовољене не само редовне и изборне, већ и ваннаставне садржаје, онда то у једној смени није могуће. Имали бисмо мањак кабинет-

ског простора и морале би да се укрштају различите групе, а ми већ сада имамо у потпуности кабинетску наставу.

Смењују ли се редовно по сменама старији и млађи разреди?

— Не. Код нас су у том погледу заштићени ђаци млађих разреда који увек иду пре подне. Деца тог узраста најспособнија су да раде у ранијим сатима, а додатни разлог је и што велики број њих остаје у продуженом бораваку. Када би ишли у поподневну смену, морали би да буду у бораваку пре подне, па би се у време када су најспремнији за рад, играли и радили домаће задатке одјуче. Овако, учитељи зада деци задатке, а потом долази наставник у бораваку и надзира израду домаћег задатка док је знање још свеже. Уз то, имају обед у веома квалитетној кухињи по којој је школа препознатљива. Ученици готово заврше школску причу до три-пола четири, па родитељи после имају времена да

са њима растеређено размишљају и о неким другим „обавезама”.

Да ли је велико интересовање за продужени боравак?

— Огромно. Имамо пет група и можемо рећи да изразита већина ученика млађих разреда остаје у бораваку после редовне наставе. Време које проводе тамо је изузетно маштовито осмишљено, није некаква стихијска група намењена простом чувању деце. Управо сам имао разговор са мајком која је сарадник Инглиш бука, а ми смо једна од ретких изабраних школа у Србији која ће бити домаћин посебног вида такмичења из енглеског језика, које ће бити под надзором људи из Велике Британије.

Рекло би се да продужени боравак више од редовне наставе надовуђује васпитну функцију школе, ништа мање важну од образовне?

— Ми негде и стављамо тај акценат на званичним и неформалним састанцима који се тичу школе и школског живота. Та васпитна компонента, нажалост, све више губи на значају, јер се у време озбиљне економске кризе неретко сусрећемо са васпитно запуштеном децом. И ту се показује спо-

ЕТНО РЕСТОРАН

Кухиња је заштитни знак школе, с поносом истиче директор Небојша Нововић. То није чест случај са добрим бројем школа које се суочавају са примедбама родитеља на квалитет хране и хигијену.

— Ми имамо пар ентузијаста, почев од сервиске Милене, па до учитељица у бораваку, које су својим радом и средствима родитеља и запослених направиле прави етно ресторан за пример. У комбинацији са изврсном кухињом он представља место чије услуге свакодневно радо користи више од стотину педесет малишана. Морам признати да до доласка у ову школу тако нешто ја нисам срео — каже Нововић.

собност школе и запослених да подигну квалитет васпитног узора и образовни моменат код деце, кроз садржаје који нису стереотипни, него се сваком детету појединачно указује пажња. Води се рачуна о појединачним стремљењима деце и то је оно што родитељи примете и знају да цене, па неретко долазе да похвале учитељицу и активности које им помажу да лакше одгајају своју децу. То је оно што недостаје школама, а на чему ми базирамо и градимо своју стратегију и подижемо рејтинг школе.

директор сам себи из предострожности поставио неке задатке: да водим рачуна како подићи ниво безбедности у школи и како сачувати децу од свих ситуација и непријатности које су пратеће у школама из црних хроника. Ми имамо једну смирену и хармоничну радну средину, као у библиотеци. Нема вриске и галаме у време одмора и то је уходан систем и традиција коју сам наследио, па ћу се трудити да је својим радом подигнем на виши ниво.

У конкретном примеру уплашени родитељи довели су двоје деце из комшијске школе, где је једно дете у дугом временском периоду константно било малтретирано од стране другова из одељења. Оно је сада мирно и

такмиче ко ће квалитетније да опреми своју учионицу и створи боље услове за своје ђаке.

Често сће, ипак, суочени и са неким законским и интересним неусклађеностима који загорчавају животи школским ујравама.

— Тај проблем се понајбоље може уочити на примеру реализације екскурзија и ваннаставних активности. Ту треба усагласити инспекцијске, финансијске и друге прописе, како би био олакшан рад и како би се избегле одредбе које једна другу искључују. Наиме, оне доводе људе који одлучују у незгодан, да не кажем безизлазан положај. Једноставно, требало би да нас амнестира неке беспотребне одговорности у ситуацијама када желимо да изађемо у сусрет и деци и родитељима. Има ту још неких других ствари — организација разних посета и активности које су везане за сарадњу школе са локалном заједницом, позоришне представе итд. Све то би могло много једноставније да се уреди, а процедура која је сада на снази компликује нам рад и везује руке.

Ваша школа је једна од ретких у којој су деца у прилици да уче и кинески језик. Недавни прворазредни политички догађај у Београду, сусрет кинеској премијера са колеџама из шеснаест земаља централне и југоисточне Европе, као да говори о својеврсној далековидости оних који су иницирали увођење овог језика као факултативног. Како је интересовање ученика?

— У почетку су били скептични. Али сада група величине једног одељења озбиљно ради. Има ту ентузијаста и међу родитељима и међу децом и видим велико задовољство едукатора. Иначе, то су младе даме из Кине, а једна од њих која веома квалитетно држи наставу није недељу дана била са нама, јер је била преводица на овом самиту. Ова прича је веома атрактивна, поклапа се са све већим присуством Кине на нашем тржишту и ми ћемо и даље радити на увођењу неких нових момената и факултативних предмета.

Тренутно најактуелнији посао који спроводи екипа ентузијаста јесте куповина велике количине материјала од којег се шије педесетак српских средњовековних ношњи за ученике. То је део озбиљних припрема за Светосавску академију у којој програм није стереотипно креиран, већ у њему учествује највећи део ђака. Друга акција јесте организација великог глумачког тима и монументалне представе „Српски великани” која је оцењена као једна од најбољих представа намењених дану школе у земљи.

Небојша Бугариновић